

Áfra Piroska

Gesztenyevirágok

Versek óvodásoknak
és kisiskolásoknak

Gesztenyevirágok

Áfra Piroska

Gesztenyevirágok

**Versek óvodásoknak
és kisiskolásoknak**

A kötet illusztrációi
Áfra Piroska és
Kiss-Áfra Mária munkái.

ISBN: 978-963-89 975-6-2

Felelős kiadó: Info–Szponzor Kft., Paks, 2014

Nyomdai előkészítés, borítóterv: Komáromi János
Nyomta és kötötte: Séd Nyomda Kft.
Felelős vezető: Katona Szilvia

Tartalomjegyzék

Előszó.....	7. oldal
Ajánlás.....	9. oldal

Természet

Szivárvány tündér.....	11. oldal
Pamacs.....	12. oldal
Madáretető.....	13. oldal
Az éj csöndjében.....	15. oldal
Szivárvány született.....	16. oldal
Tavasztündér.....	17. oldal
Az idő órája.....	18. oldal
Ébredés.....	20. oldal

Növények

Gesztenye.....	23. oldal
Gombamese.....	24. oldal
Ezerjófű.....	25. oldal
Nefelejcs.....	26. oldal
Margaréta.....	27. oldal
Egy rózsza élete.....	29. oldal
Gyermekláncfű.....	30. oldal
Bodzavirág.....	31. oldal

Állatok

Az én kutyám.....	33. oldal
Katicabogárka.....	34. oldal
Csiga Márk.....	35. oldal
A szorgos nyuszi verse.....	36. oldal
A csónakázás.....	37. oldal
Maci és Móki.....	38. oldal
Póni(ka).....	39. oldal

Játékok, színek, mondókák

Kék és Sárga.....	41. oldal
Labda.....	42. oldal
Az autó.....	43. oldal
Szótagoló kiszámoló.....	44. oldal
Márciusi mondóka.....	45. oldal
Rigó (mondóka).....	46. oldal
Évszakok (mondóka).....	47. oldal
Kikelet (mondóka).....	48. oldal

Jeles napok, érzelmek

Farsang napjára.....	50. oldal
Húsvétvasárnap.....	51. oldal
Április 2.....	52. oldal
A tulipán (Anyák napjára).....	53. oldal
Anyámnak.....	54. oldal
Költőinknek.....	56. oldal
Pedagógusnapra.....	57. oldal
Tanár néninek.....	58. oldal
A költészet napjára.....	59. oldal
Kívánságfa.....	60. oldal
Alázattal.....	62. oldal

Előszó

Feketéné Áfra Piroska vagyok, végzettségem szerint: pedagógus (tanító-magyar műveltség terület, tánc-drámapedagógus, pedagógus szakvizsga).

Viszonylag rövid írói múlttal rendelkezem, mindössze 2014 januárja óta tevékenykedem ebben a közösségben. Gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt írok.

Verseimben a hétköznapiak legszerényebb mozzanatait, élményeit mutatom be. Azokhoz szeretnék szólni, akik hozzám hasonló értékrendet és lelkiületet képviselnek. Akik érzékelik a közvetlen világunkban megjelenő elidegenedést ember és ember között, illetve ember és természet között, nyitottak a vers szeretetére, az irodalmi alkotások befogadására.

Verseim számos antológiában, folyóiratban megjelentek és jelennek meg folyamatosan. Hiszem, hogy műveim nyitott szívekre találnak és ezáltal gyarapíthatom a felnőtt és gyerek olvasók táborát.

Az ebben a kötetben összegyűjtött verseimet gyerekeknek írtam, de remélem forgatják majd szülők és pedagógusok is.

A kisgyerekek szeretnek verset mondani. Jó lenne, ha mindezt később sem felejténék el, mert a versmondás gyönyörködtet, segít az önkifejezésben, általa a kreativitás kerül előtérbe. Jó érzést kelt egy-egy természeti kép, a rímek zeneisége. Ki ne képzelne el szívesen a puha szíromágyat, az aranyruhas Napot vagy a csalafinta, bohókás Csiga Márkot? Amikor nem tudjuk kifejezni saját szavainkkal szeretetünket, ki ne mondana szívesen egy szép verset az anyukájának, testvérének, tanítójának?

A szülők előbb még a figyelő kicsinek, később a gyerekekkel közösen olvashatnak verseket, nézegethetik a képeket és akár tovább is szöhetnek a hallottakat, a látottakat – ezzel fejlesztve a gyerekek fantáziáját – és végül, de nem utolsó sorban vidám közös időtöltés gyanánt.

A pedagógusoknak hasznos segítség lehet, amikor egy-egy műsor összeállításához keresnek verseket. Használhatják az esztétikai nevelés eszközeként: szavalóversenyeken, kulturális gálákon, egyéb óvodai, iskolai rendezvényeken.

A lényeg, hogy olvassunk, olvastassunk! Tanítsuk meg a jövő nemzedékének a könyv szeretetét! Alakuljon ki a gyerekekben az olvasás, versmondás iránti vágy! Ezt nem lehet elég korán kezdeni! Szülőknek, pedagógusoknak együtt kell működniük e cél érdekében.

Bízom abban, hogy könyvem segítség lesz mindnyájunknak a fent leírtak megvalósításában!

Szeretettel: Feketéné Áfra Piroska

Ajánlás

"A vers az, amit mondani kell." – Valamikor egy kisfiú ezt válaszolta Kányádi Sándornak, amikor az író visszakérdezett rá, mondván: Hát te mondd meg, szerinted: mi a vers?

Nos igen. Az a vers, amit mondani kell, amit nem lehet nem elmondani. A gyerekek nem keresik a versek rejtett értelmét, nem kutatják a mögöttes tartalmakat. "Csak" olvassák a verseket és ha megragad bennük, akkor mondják őket, mert "mondani kell".

Ilyen versekkel találkozhatunk ebben a kötetben. Ezek a versek megmutatják egy felnőtt gyermeki tisztaságú, jó értelemben egyszerű, sallangoktól mentes lelkét.

Az egyszerű, tiszta versekhez egyszerű, tiszta rajzok illenek, olyanok, amelyek szabadságot hagynak, amelyeket szinte kedve van az embernek (nem csak a gyereknek!) tovább rajzolni, kiegészíteni, kiteljesíteni, egyedivé tenni. Ha a kötetben nem is, de az olvasással egyidőben, vagy utána egy papírlapon mi is, a gyerekek is nyugodtan megrajzolhatják saját versillusztációikat, a saját meséjüket, a saját világukat.

Áfra Piroska csak néhány hónapja, mintegy fél éve kezdett verseket írni. De az olvasó és a rajzokat nézegető számára nyilvánvaló, hogy ezek a versek mindig is ott voltak benne. Nem most, nem az elmúlt hónapokban születtek, hanem évek során formálódtak, alakultak, míg végül most napvilágra, papírra kerültek és engedik, hogy mások is gyönyörködhesenek bennük.

Ajánlom ezt a kötetet a gyerekeknek és a gyerekekkel foglalkozó felnőtteknek, legyenek ők szülők, óvónők, tanítónénik vagy tanítóbácsik. A közös versolvasás, rajzolgatás mindenkinek hasznára és örömére válik majd!

Szeretettel: Komáromi János / koma

Természet

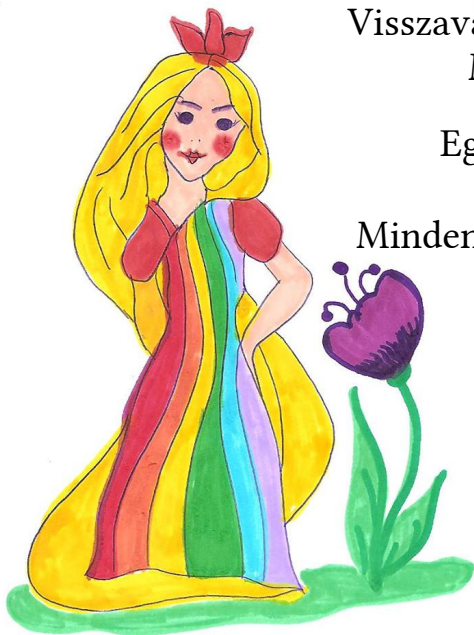
Szivárvány tündér

Egy esőcsepp táncolt az ég fölött.
S minden kisvirág ünnepi díszbe öltözött.
Gyönyörű volt a tiszta ég.
Szivárvány tündér, Nézd! Mily szép!

Boldogan ámult fiú, lány,
nem látott még ily nagy csodát.
Körülöttük minden vidám táncra kelt,
Még a napsugár is velük énekelt.

Kár, hogy a látvány illanó
Suttogott a sok kis pillangó!
Visszavárják ismét a szivárvány színét,
Mint folyó az éltető tiszta vizét.

Egy esőcsepp táncolt az ég fölött,
S arra a néhány percre...
Mindenki szívébe boldogság költözött.

Pamacs

Bárányfelhő! Merre vagy?
Elkóborolt kis Pamacs.
Édesanyja keresve,
Esdekelve kérdezte:

Szelek szárnyán repültél?	Tárt karokkal vár mamád,
Engem meg se kérdeztél?!	Langyos eső hulljon rád.
Ejnye-bejnye kis Pamacs,	Simogassa arcodat,
Makacs vagy mint kiskakas!	Nap szárítsa gyapjadat!

Hold ölen, ha megpihensz,	Bárányfelhő el ne hagyj!
csillagfényben eltévedsz,	Hóhóhó! Végre itt vagy!
Tejút fénye vezessen	Alszik már a kis legény,
Hazajuss, hát segítsen!	Édesanya lágy ölen!

Madáretető

Dani reggel felébredt,
Elkezdem a mesémet:
Gondolkodott: mi legyen?
Hogy ma nagyon jót tegyen...

Városba ment, vásárolt
Éppen aznap vásár volt.
Faházikót megvette,
Az eledelt betette.

Fa ágain házikó
Kismadárnak az való.
Jöhet a tél, kisrigó,
Szép az élet, csirió!

Arra szállt egy kisrigó
Van- erre szép dió?
Tökmag, forgó, mogyoró,
kukorica, csuda jó?

Elmúlt a tél, itt a nyár!
Elrepült a kismadár.
Hálás szívvel visszajár,
Hol Daninak háza áll!

Az éj csöndjében

Puha sziromágyon érkezett az este
Elpihent ezernyi gyermek kicsi teste.
Mint csillagfátyol ereszkedett rájuk az éj,
Mely milliónyi csodás álmot ígér.

Az éj csöndjében álommanó érkezett
Álomország kapuján sok pici gyermek csengetett.
Varázslatos világ, mi eléjük tárult
A gyereksereg csak úgy ámult-bámult.

Gyémántkő palota, aranyalma, gyöngyszem
Égig érő paszuly, török basa, törpe!
Mindenki boldogan játszhatott kedvére
Úgy tűnt, mintha a mókának sose lenne vége.

Majd a Hold álmosan Nap mögé bújt
Aranyszínű napsugár rájuk hullt.
Véget ért az éjjel, a hajnal, s új nap éledt
Ezer szív boldogan, mosolyogva ébredt.

Senki sem sejtette, merre jártak éjjel
Csak az álommanó kacsintott szemével.
S majd a nap végén megint, csillagfátyol ereszkedik:
S puha sziromágyon az éjjel megérkezik...

Szivárvány született

Szivárvány született,
a napfény és az eső gyermeke.
A színek kavalkádját csodálom,
s ahogy nézem, mégis inkább
szomorú vagyok,
s az elmúlásra gondolok...

Mint egy magányos öreg hölgy
áll a pusztában a gémeskút
Egyedül. Némán. Mozdulatlanul.
Ki várja a látogatót...
Hová lettek az emberek?
Hová tűnt az élet?

De várj csak öreg hölgy!
Távolabb, már láthatod
a várva várt látogatót
ki ismét színessé teszi
puszta létedet.

Hisz mindig ott van a remény,
ki elmegy, újra és újra visszatér.
Mint a szivárvány:
a nap és az eső gyermeke!

A születés és az elmúlás csodája egyben
Mondd! Érzed-e?

Tavasztündér

Májusi szél mesét hordoz,
Pázsit éled, ibolya és gólyahír.
Tavasztündér pálcájával legyint:
Jöjjön el a kikelet megint!

Varázslatos vadvirágok nyílnak,
Megjelennek a csodás méhecskék.
Kipattanó rügyek az orgonaágon
Életre keltik a tavasz színeit.

Kis verebek építik a fészket,
A balkáni gerle is útra kél.
Kis ágacskát hordoz a csőrében,
Párt választ, s az eresz alá visszatér.

Tavasztündér tarka ruhácskában
elvarázsol kicsit és nagyot...
Éledni kezd a természet, s
minden fényesen ragyog!

Az idő órája

A napsugár csillogó fénye
vidáman áradt a vidékre.
Melegétől a fagyos csermely vize
boldogan folydogált a hegyek közt messzire.

Odébb, a fák ágain látható
ezernyi jégcsap, mint rideg takaró
Mikor majd elérkezik az idő órája
Olvadni kezd a jég, s hullik majd alája.

Milliónyi cseppben benne lesz a tavasz,
elhozva titokban az új reményt és vigaszt.
Midőn a nagy világ ezer csodát ígér,
Mindenki szívébe a szerelem újra él.

Megszületünk újra minden tavasszal,
Mámorát érezzük a virágillattal.
S mikor a természet a hóruhát leveszi
Majd az embereket is könnyű díszbe öltözteti.

Olvad a jég kinn és a szívekben,
nyit már a hóvirág a kicsi kertekben,
tündöklő napfény szórja ránk aranyát,
zöldül a fű, s új hírt hoz a gólyamadár.

Az idő órája viszi a havat már
mint rohanó embereket, kiket fontos munka vár!
Észreveszik-e, hogy újra itt a tavasz?
Megcsodálják-e a fákat, madarakat?

Nem tudjuk...de addig is:

A napsugár csillogó fénye
vidáman árad a vidékre.
Melegétől a fagyos csermely vize
boldogan folydogál a hegyek közt messzire.

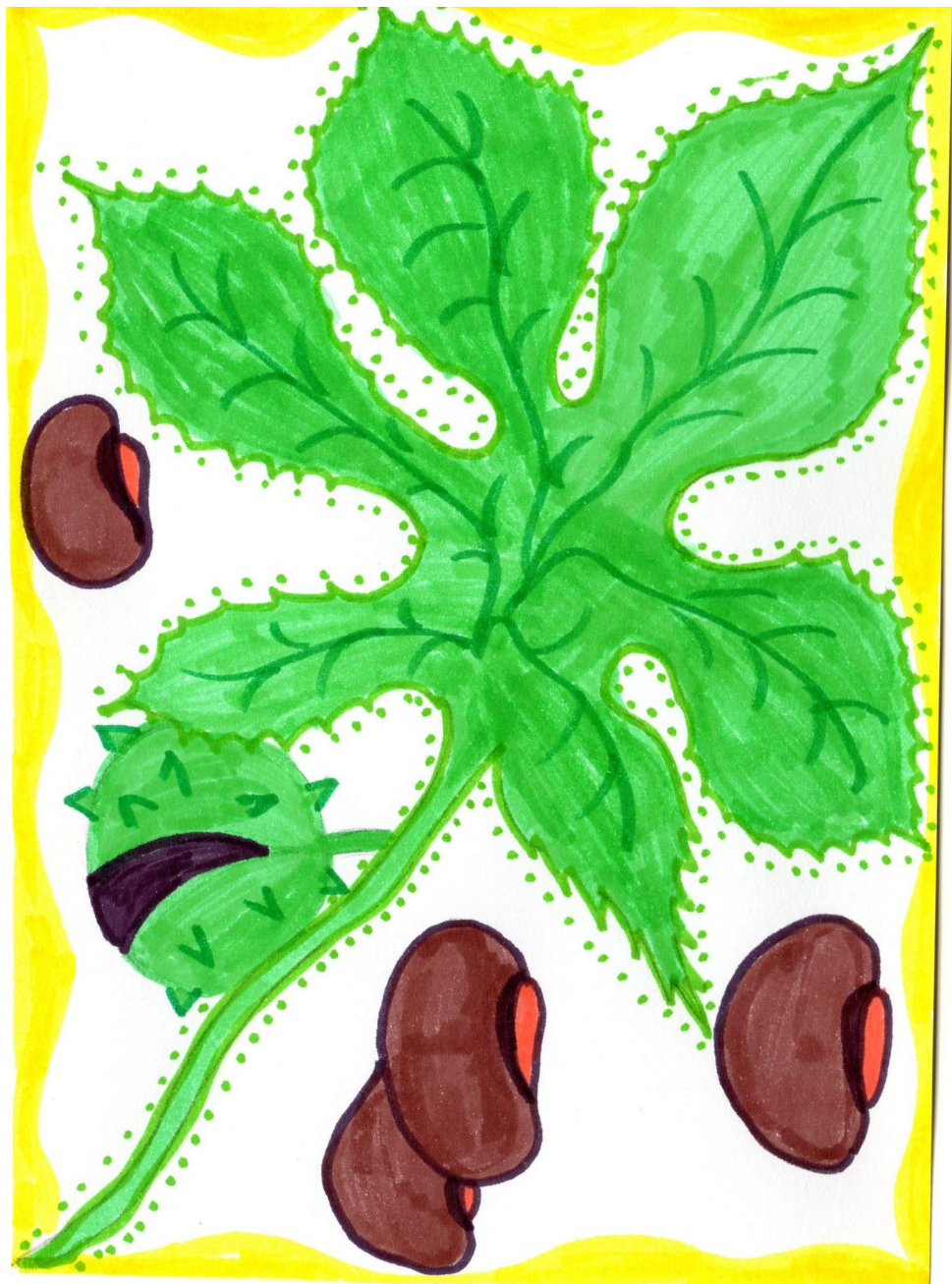
Ébredés

Mező mélyén
bokor tövén
vadárvácska
bólogat
szép kelyhével
víg színével
illatával
csalogat.

Májusban ha
ébred a föld
s a madárdal
hívogat
csodálhatod
fű rejtekén
a tavaszváró
titkokat.

Növények

Gesztenye

Kisfiammal gesztenyét szedtünk,
Közöttük sok furcsa akadt.
Nevettünk nagyokat rajta,
Fura a természet, miket tartogat...

Hazaérve, boldogan kutattunk
Zsebünkől öt-hat gesztenyét
S az ablakba tettük, levelével együtt,
Megkértük aput, nevensen velünk még!

Aztán összeszedtük a sok gubó-bubót
Ezután jött a java még:
Csináltunk kígyót, gesztenyebabát,
Lovacskát, s az Isten tudja még...

Vitrinbe tettük a sok bibe-babát
S gyönyörködtünk benne oly sokáig még,
Szép őszi reggel a lehulló leveleket
útvára elkísérte a kósza szél...

Elindultam én is kis barátommal,
hisz az őszi szünet véget ért,
Boldogan vitte geszti babáját,
Óvó néni mondta: – Jaj! De szép!

Kis szívét boldogság tölti el újra,
mikor a gesztenyeszedés emléke
gondolataiba visszatér...

Gombamese

Pittyes-pöttyös kalapjában
Előbújt egy gomba,
Megáztatta záporosó,
Piros lett az orra.

Széttekintett a világban,
Csodásnak találta,
Gondolkodott: Merre lehet
az ő kis családja?

Egy, két, há..., négy! Itt vagyunk mind!
Harsant a sok gomba.
Visszhangzott az erdő tőle,
Na, meg a fák lombja.

Kalaposnép felverte a
Régi erdő csöndjét!
Csitítgassd el rigó mama,
a talajszint gyöngyét!

Azóta is rigó fütyül
A lombok aljába',
Aki ezt mind nem hiszi el,
Hát járjon utána!

Ezerjófű

Parasztasszonyok, lányok gyűjtik össze őket,
Nemzedékről-nemzedékre szállt a sok-sok főzet.

Aranyvirág, fenyő, ibolya, kankalin
népi orvosság vagy, igazak szavaim!

Ha látol az úton, kamillát egyebet,
ne taposd el, mert gyógyszer lesz az neked!

Lásd a természet, mily csodát tartogat,
gyűjtsd a gyógynövényt hársfát és másikat!
Tanuld meg tisztelni a sok növényt s állatot
s meghálálja majd mind az alázatot...

Nefelejcs

Nefelejcs, nefelejcs
gyermekkorom álma
mikor reggelente
mentem iskolába:
út szélén pompáztál
gyönyörű kelyheddel
szerényen nevettél
igazgyöngy lelkeddel!

Nefelejcs, nefelejcs
magamhoz öllelek
szép vázába, vízbe
gyorsan beleteszlek!
Harmatos szirmodat
meg-meglocsolgatom,
hogy el ne hervadjál
vigyázok rád nagyon!

Margaréta

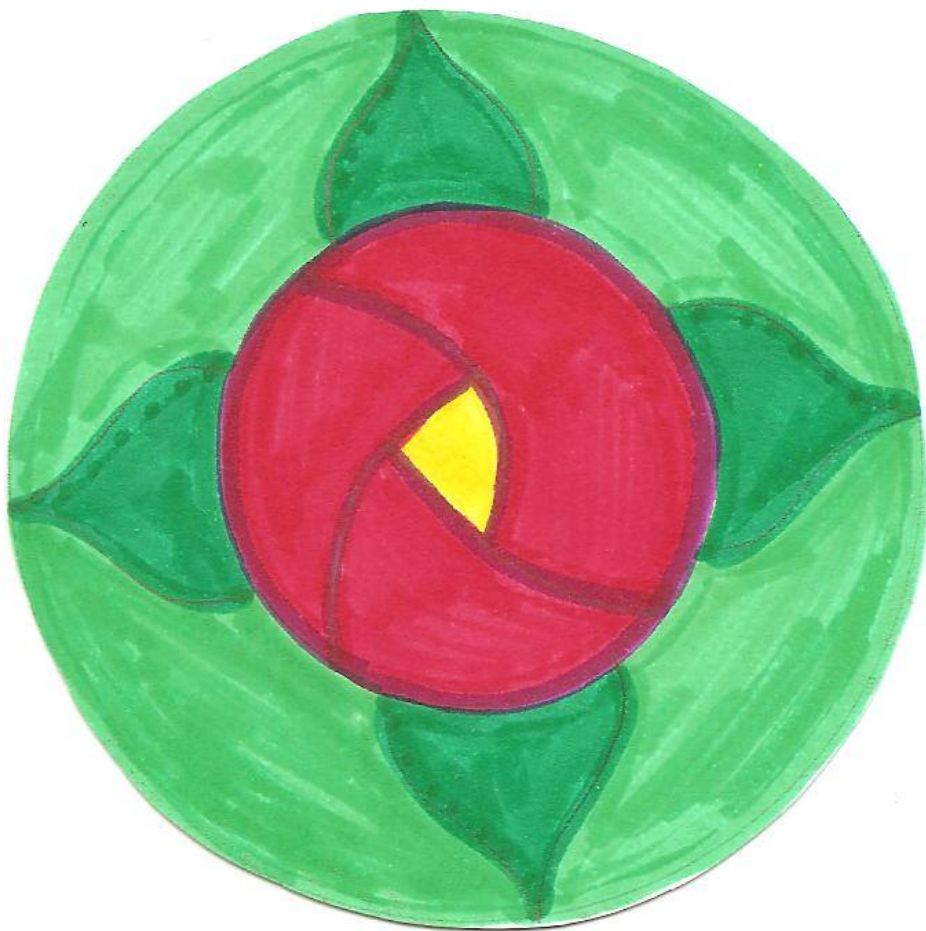
Sárga-fehér színeddel
játsszol az én szívemmel.
Bársony szirmod olyan fehér
Nem láttam ily szépet még én!

És ha egyszer hervadnod kell
Egyet soha ne felejts el:
Én mindig várni fogok Rád,
Kicsiny házam udvarán.

Viruló virágaidról
A méhecske nektárt „rabol”.
Gyönyörű szép kis virág
Illatozzál még tovább!

Szomorú az elmúlás
De újra jó a vidám nyár!
Kihajt majd a sok virág:
Margaréta, tulipán!

Egy rózsza élete

A tavaszi nap fényesen sütött
 S nem is sejtette senki:
 Hogy egy rózsza hajtást emelt a föld fölé.
 Majd sok–sok nap után szárat, tüskét, levelet nevelt.
 S legvégül egy csodás bimbót:
 Melynek szirma, csak nekem énekelt!
 Gyönyörű zenét játszott azon a hajnalon
 Még a harangvirág is megirigyelte,
 Oly szépen csengett e szép napon.
 Egy virág, mely sokaknak néma tán,
 De az én virágom dalolt, bizony ám!
 Majd egyre szebben kinyílt,
 Bársonyos szirma csodásan virít.
 A Nap fényében tündököl,
 Az égen a csillag is neki örül.
 S egyszer, a minap a rózsza elhervadt!
 Tudtam, mennie kell...
 De reménykedtem még, nem hagy el!
 Szomorú voltam, de ott volt a vigasz,
 Hogy jövőre is lesz újra tavasz!

Gyermekláncfű

Tavas van, gyönyörű tavasz.
 Zöld már a fű és nincs cinegepanasz.
 Minden csodás álmat ígér,
 A napsugár fénye aranylón elkísér!
 Mint gomba eső után,
 úgy nő a gyermekláncfű tavaszelon és azután.
 A sok gyerek fűbe ül, s mint apró csodát
 bámulja a sok-sok pityangruhát.
 Sárga, mint az arany, gyönyörű szép.
 Szarából tej folyik, szerteszét...
 Csodás gyermekláncfű, virág-füzér-koszorú
 boldogan füzögeti, kislány és kisfiú!
 Kis tündérek táncolnak, én elábrándozom...
 látom, hogy gyermekként én is ilyet játszom...

Bodzavirág

Az út szélén állsz
 gyönyörű virágoddal
 vándor, ha lát megcsodál...
 Színed, mint az arany
 virágorod hullik
 minduntalan.
 Csak állsz és észre sem veszed,
 hogy a szél megbillent.
 Illatod messze, távolba száll,
 szelek szárnyán repül,
 mint fecskemadár.
 Bearanyozod a nyarat,
 az útszéi életet,
 melletted a vadrózsa is
 vidám szomszéd lehet.
 Majd leszedik szorgosan
 csodás virágodat
 fürtjeid gyógyító hatása miatt.
 Fád ott marad nélküled
 még sok-sok napon át
 s várja a megújuló természeti csodát:
 hogy újra fürtös virágot neveljen
 s illata az aranyos széllel, újra
 útra keljen...

Állatok

Az én kutyám

Az én kutyám jó barátom,
 Átkelünk nap mint nap a világon.
 Együtt vagyunk éjjel-nappal,
 Télen, nyáron és tavasszal.

Tirke-tarka kis barátom
 Sima bőrod úgy imádom.
 Hűségedet megcsodálom
 Hogy lássalak, alig várom!

Kicsi szíved szeret, érzem
 Átugrasz a kerítésen!
 Bohókás kis tündi-büendi,

Tessék: – Itt a finom csonti!
 Maradj mindig az én társam!
 Bánatodat sose lássam
 Sétáltatlak tarka réten
 pici lépteid kísérem!

Bobo kutyám igazi társ,
 Légy velem egy életen át!

Katicabogár

Rózsalevél, tölgyfaág
gyönyörű kis katicám.
Hétpöttyös pici bogár
A napsugár süssön már!
Szárítsa meg szárnyadat
Ici-pici csápodat!

Szivárványban fürödjél
rózsaágyon pihenjél!
Játszaddozzál a Nappal!
Méz-illatú tavasszal.
Csodáljon meg sok virág
Gyönyörű, szép katicám.

S ha a Hold is elpihen,
Ágyad virágszirom legyen!

Csiga Márk

Csipp-csepp csepereg
Hull az eső leperereg!
Csiga csúszkál a vízen
Lassan ballag, a Szívem!

Így hát kedves Csiga Márk
Nem lesz neked iskolád!
De hát mindez butaság:
Iskolában kiscsigát?!

Locsi-pocsi esőben
Langyos záporerdőben
Szívesen jár Csiga Márk
vizes úton siklik át!

Csipp-csepp csepereg
Hull az eső leperereg.
Csiga csúszkál a vízen
lassan ér messze innen...

- Nagyon lassan érsz oda
Távol van az iskola!
- Lekésed a tanórát!
- Tanár bácsi megdorgál!

Viszlát kedves Csiga Márk!
Nem látsz engem többé már!
Mert én most felkerekedek
Iskolában, hipp-hopp! Ott leszek!

A szorgos nyuszi verse

Nem messze van innen nyuszi mosodája
úgy tízlépésnyire, ha kiérsz a tisztásra.
Füvesvölgyi nyuszik, hordják a sok szennyest
Szorgos nyuszi mind kimosni nem rest.

Száll a rózsailat, fújdogál a szellő
Sok szép tiszta ruha csillan, mint a sellő.
Elhozhatod te is sok kicsi ruhádat
Fürge nyuszi hipp-hopp! Kész is a varázslat!

De, hogy arra jártál el ne mondd senkinek
Az ilyen titkokat, csak gyermek érti meg!

A csónakázás

Tündökölt a Nap az égen
Nyuszi Pali korán ébren:
Nyuszi Peti, jó barátja,
már az ajtó előtt várja.

– Kedves komám, nyúl barátom!
– Kék folyón csónakod látom
– Evezgetni lenne kedvem
ebben a nagy-nagy melegben!

– Menjünk, menjünk gyorsan – gyorsan!
– A kalapom, hol van, hol van?
– Napszúrást kap szegény fejem,
a végén még megemlegetem!

– Napernyő kell! – mondta Peti.
– Nem lesz úgy baj, kedves Pali!
Elindultak szépen, csendben
csodás csónak, libben-lebben.

Siklottak a fényes vízen
egy hajó sem úszik szebben.
Bámulták a sok virágot
halat, vidrát, e csodás világot...

Szivárványos harmatcseppet,
megtalálták a jó kedvet.
Egész nap csak csónakázott:
Pali, Peti jó barátok!

Maci és Móki

Élt az erdőben egy mókus és egy medve
dalolászni támadt mindkettőnek kedve
elkezdtek a nótát, harsogott az ének
mindenki csodálta, aki arra tévedt.

Csakhogyan megéhezett a dörögő medve
nem volt ezután már énekelni kedve.
Elővette gyorsan a nagy bödön mézet
hamar a vödörnek fenekére nézett.

Folytatták a nótát, de valami hiányzott
zenével jobb volna, de az bíz hibádzott!
Gondolkodtak rajta, mitévők legyenek?
Hangszerek nélkül zenélni nem lehet!

Tetejére fordították hát az üres bögrét,
és a medve a fenekéhez ütötte az öklét.
Azóta, ha mackó nótázni szeretne
ritmust ver a bögrén, száll az ének messze!

Póni(ka)

Kipp-kopp négy patkó
rakoncátlan kiscsikó
fűfaló és pókhasú
borzas fejű póniló!

Kis kordéval, jaj, de jó!
Gyereket húz, hóhahó!
Nevetésük messze száll
hegyen-völgyön-dombon át!

Baktat, kocog és üget
lelegeli a fűvet.
Kipp-kopp négy patkó
fut-szalad a kicsi ló.

Szereti őt mindenki
Utca csöndjét felveri.
Nyerít csak és nyihaházik:
Póni ma nem vacsorázik?

Kockacukor egy-kettő
máris tele a bendő!
Szalmaágyon elpihen
orra fújtat kedvesen.

Édes álmod alszik ő
pici patás tekergő...

Játékok, színek, mondókák

Kék és Sárga

Minden kicsi gyerek álma,
eljutni a Csillagbálba.
Ahol minden kék és sárga,
Színarany a Nap ruhája.

Hold ezüstje simogatja,
Kisbabákat elringatja.
Pici szívük néma álma,
Édesanyák boldogsága.

A csillagok kék sapkája,
Csillog-villog csupa drága.
Gyémántkő a felhő háza,
Csillagport szór a világra.

Repülj messze, Csillagbálba,
Ahol minden kék és sárga!
S visszatérve e világra,
Édesanyád zár karjába!

Labda

A labda az gyönyörű
Egyszerű és gömbölyű!
Kigurul a tisztásra
Nevetve futsz utána!

Pöttyös, az a kedvencem
Csíkosat is szeretem
Ilyen-olyan, bármilyen
Csak mókás, vidám legyen!

Süt a fényes napsugár
Újra itt a vidám nyár!
Labdázhatunk eleget,
Messze űzzük a telet!

Pitteg-pattog felrepül
Még az ég is felderül
Panka, Dorka, sok gyerek:
Csoda vár ránk, jöjjetek!

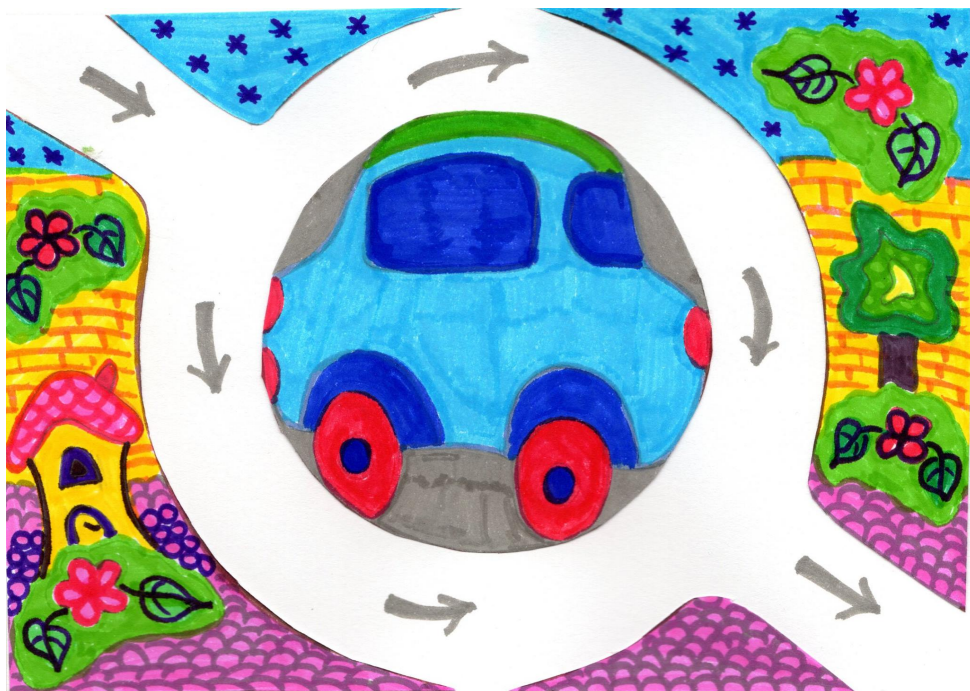
Az autó

A világ egy kisautó
Robog vele a sok manó!
Erre megy és arra jár
Csupa, csupa csoda vár!

Hogyha ezt mind megunod
Kormányát megmarkolod
Lestartolsz a bolygónkra
Ott találsz majd jó útra.

Felszáll veled az égbe
Kapaszkodj a vészfékbe!
Csak bele ne keveredj!
Tejútra ne tekeredj!

Elpihen a sok manó,
Pihe-puha takarón
Csillaghegy és kártyavár
Holnap újra játék vár!

Szótagoló kiszámoló

Biri-bari bárány!
Lovagol a hátán:
Pili-Pali Palkó
Édes kis csavargó!

Simi-Samu sármány!
Repülhetsz a szárnyán:
Jini-Jani Jankó!
Tréfás kis fajankó!

Pili-peli pille
Szállj le tenyerembe!
Fili-Foli Flóra:
Te vagy a fogócska!

Márciusi mondóka

Bolyhos a barka,
mint a nyuszi farka.

Fecske csicsereg
itt a kikelet.

Zöld fű kukucskál
pici boci lábra áll.

Ássák a kertet
elvetik a retket.

Ravasz a tavasz
vigyázz, te mamlasz!

Rigó (mondóka)

Kipp-kopp kisdíó
Hipp-hopp mogyoró
Napraforgó csuda jó
Így dalol a kis rigó!

Évszakok (mondóka)

Zöld, kék, fehér
itt a tavasz, utolér.
Piros, arany, sárga
beléptünk a nyárba.
Barna, narancs, bordó
ősszel telik a hordó!
Lila, ezüst, fekete
nem tréfa a fele se!
Minden tiszta dér,
aztán hófehér.
Ez bizony a tél!

Kikelet (mondóka)

Almavirág, pilleszárny
tündérrózsa, nyírfaág
illatos és csodaszép
száz méhecske döngicsél
almavirág, napsugár
májusi szél fújdogál
vidám ének messze száll
itt a tavasz, terád vár!

Jeles napok, érzelmek

Farsang napjára

Bőségvarázsló, télűző szokás
A tarka-barka Farsangolás.
Szaladjatok lányok énekelve, játszva
Mindenki ajándékot kap ezért már ma!
Pajkos fiúk ti se lustálkodjatok!
Köszöntőtökért meglesz jutalmatok!
Menyasszony, vőlegény, koldus, betyár, borbély,
Kezdődhet a felvonulás, a többi még ráér!
Elöl megy a gólya, utána a medve,
Majd egy szép pej csikó, és egy fehér kecske.
Gyűjtsétek a kolbászt, jó bort és szalonnát!
A farsangi bálra, pazar lakomát!
Kössétek a rönköt a lovasszekérhez,
Tréfás álesküvőn mindenki vendég lesz.
Gyorsan megérkezik a hamvazó szerda,
Követi szorosan csonkacsütörtök napja.
Sarkalljuk a természetet "bőség zavarára"
Érkezzen a tavasz, házunk udvarára!

Húsvétvasárnap

Feltámadá Jézus
Elmúlt a böjt napja
Elérkezett hozzánk
Húsvétvasárnapja!

Ünnep ez a mai
Induljunk el nyomban!
Így tettem ezt én is
Kisgyermekkoromban
Egy jó lavór vízbe
Legyen piros tojás!
Egészségre válik
Így a mosakodás
Daloljuk el bűnkat
A húsvéti bálban
Fehér ruhás lányok
Hótisza karjában!
Tisztítsuk a forrást
Védjük meg a vetést
S el ne felejtsük
A vidám nevetést!

Zöldágjárás csodás
Gyönyörű szokás
Pompás virágkapu
Illata messze száll!

Április 2.

Kinek van ma szülinapja?
Gyermekkönyvek világnapja!

Képek, színek forgataga,
Kis szívedet megmozgatja!

Olvasd, lapozd, ne hagyd abba!
Mindenik könyv egy-egy csoda!

Hogy mégis mi a haszna?
A kisokos, majd megmondja:

Ő ad neked ismeretet,
szeretetet, tiszteletet!

Ha ezt mindet megismered:
Értékes lesz majd az életed!

Mese, vers, vagy kis történet
Mindben benne van az élet!

Tanít téged, szépre, jóra
Felszállhatsz egy űrhajóra!

Szelek szárnyán elrepülhetsz
Tengerekben elmerülhetsz!

Visszatérhetsz, ha akarod
A könyveket szeresd nagyon:

Hisz a tudás: nagy hatalom!

A tulipán

(Anyák napjára)

Drága kelyhed oly csodás
Óh! Te kedves kis virág!
Színed, fényed, életed,
Beragyogja szívemet!

Egy csokorba rendezem
S hogy vajon hová teszem?
Neked adom Anyukám!
Szívemből szól minden szál.

Száll a dal és cseng a szó!
Ma minden gyermek tündérjó!
Édesanyák! Kedvesek!
Köszöntünk ma Titeket!

Anyámnak

Orgonaág kinyíltál,
Csodás színnel pompáztál.
Messze űzted bánatomat,
Elhoztad új tavaszomat.
Jácint, nárcisz, ibolya
Jöjj kezembe: viola!
Összeszedlek titeket,
Csokorba is köttetlek.
Eléd álok anyukám,
Hálás szívvel gondolj rám!
Kitárom a szívemet,
Legyen boldog életed!
Amíg élek vigyázz rám!
Édes-kedves anyukám!
Légy te az én ringatóm,
Napom, szelem, tavaszom!
Őrizd az én álmomat,
Szeresd a Virágodat!

S ha egy napon öreg leszel
Fiad, akkor is megölel.
Megtölti a szívedet,
Szeretettel Teneked!

Költőinknek

Ha virágok lennétek
tenyerembe vennélek titeket
puha kelyheteket megsimogatnám
majd a tova tűnő patak vizébe
ejtenélek benneteket...

A hullámok hátán lebegve
szabadon szárnyalhatnátok
ahogy mindig is szerettétek volna.

Messze tűnne a fájdalom, a bántó szó
megmaradna minden ami jó.

A parti kövek vigyázva billentenének vissza
a víz sodrásába...

Érezhetnétek a napsugár meleg ölelését

A fák árnyat adnának, hogy megtiszteljenek

A lepkék bársonyos szirmaitokon pihennének

Ha virágok lennétek...

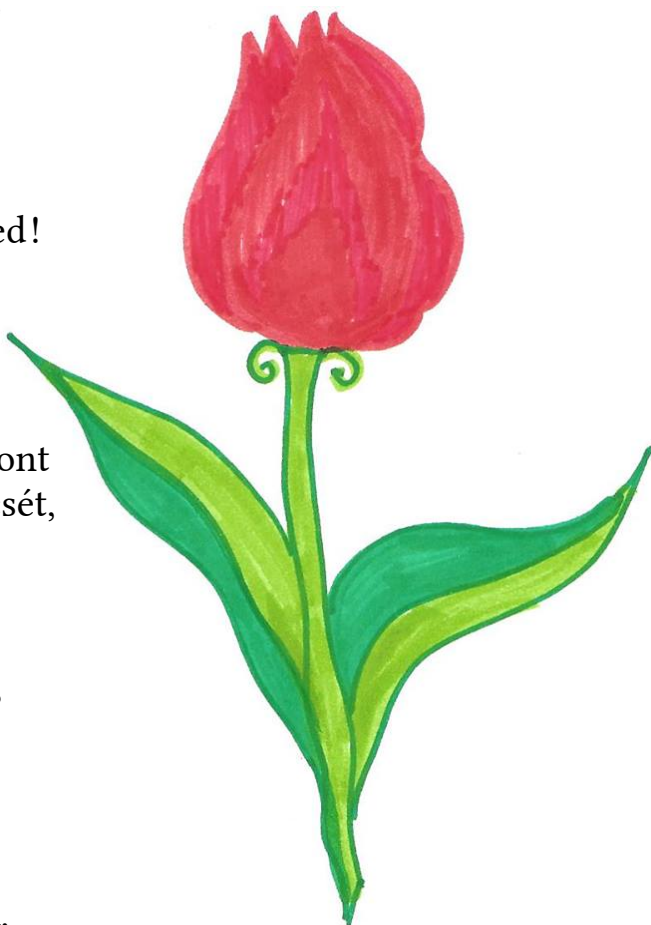
Pedagógusnapra

Ezer szó sem lenne elég,
hogy kifejezzük hálánk,
s szívünk szeretetét!
Maradj mindig ilyen:
jó és kedves lélek,
pedagógusnap van,
köszöntünk ma Téged!
Kívánjuk, hogy élted
mindig vidám legyen!
Teljesüljön álmod
mind-mind az életben!
Ezer csillag fénye
szórja rád aranyát!
Az egész osztály
ünnepelve néz ma rád!

Tanár néninek

Mit is mondhatnék?
Szívből köszöntelek!
Ki türelmes voltál,
köszönöm most Neked!
Tanítottál engem
olvasni és írni,
számolni, verselni,
rajzolni és élni...
Most látom csak viszont
munkádnak gyümölcsét,
jószágod áradó,
szép üzenetét!
Hulljanak e szavak
rád, mint nyíló rózsza,
hálám jeléül
arcodat csókolva
állok most előtted
meghajtom fejemet
búcsúzom most tőled,
s szívből köszöntelek.
...és, ha majd felnövök
rád emlékezem,
hogy jó tanítóm voltál,
soha nem feledem!

A költészet napjára

Ünnepel ma szívünk,
költészet napja van.
Sok gyerek díszbe öltözött,
verset tanult, szaval.
Petőfi, Arany, Ady és József Attila....
Emlékük szívünkbe égett!
Példaképpé lettek ők előttünk,
megmozgatva a Mindenséget.
Nincs arra szó, amit most érzünk,
hagyjuk meg a költőknek a javát.
Hajtsuk meg fejünket némán előttük,
s hallgassuk gyermekeink gyöngyként pergő szavát!
Szálljon a széllel a mindenség felé!
Egyik nemzedék a másiknak adja át!
Repüljön egészen a csillagos édig
hogy aztán majd csillagporrá válva
visszahulljon a Földre reánk...

Kívánságfa

Ha kívánságfám lenne tudod mit kívánnék?
Minden reggel-este gyorsan elé állnék

Ezernyi játékot, könyvet meseszépet,
Az összes csillagot, sok-sok fényességet

De hamar megunnám a nagy "választékot"
nem kívánnék én már többé ajándékot...

Azt szeretném inkább, legyen egy barátom
kivel jóban-rosszban az utamat járom.

Lepkéket kergetnénk a tavaszi réten,
bicikliznénk vígan úton és útfélen

Együtt írnánk meg a matek házit néha,
tanár néni megdicsérne, hogy nem vagyok léha.

Remélem, hogy egyszer teljesül az álmom
és nekem is lesz majd egy igaz barátom!

Alázattal

Ismered-e az érzést
mely betölti szívedet?
Mikor ünnepi ruhádat
felveszed és lelked is
díszbe öltözteted...

Elindulsz az Úrhoz
a békeesség felé
Földi bánatoddal
a megváltód elé.

"Itt van Isten köztünk"
hangzik fel az ének
Higgy és bízva bízzál
ő ad menedéket.

Dolgos két kezed
kulcsold hű imára,
alázattal térj be
az Isten házába!

ISBN: 978-963-89 975-6-2

Felhőkkel táncoltak víg
gesztenyevirágok.
Tarka-lepkés nyár után
arany-őszre várok.

Illatos szirom lehull
készül már a csoda!
Minden apró gesztenye,
egy gyermek mosolya.

Fölpattanó gesztenyék
gesztenyevirágok,
sok örömet hozzatok,
szálljon áldás rátok!